

1. PRZESTRZENIE (1) *sb n*

L sg przestrzéniu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Szeroki, rozległy, otwarty obszar; puste, przestronne miejsce:

Wyrażenia przyimkowe: »na przestrzeniu«:

~ *W porównaniu:* Przes Lás fie rozumie płochóść Záięcza/ áby do niego żadny nie vćiekał iáko zwierzę/ ále fie bronił iáko Mąż w polu ná przeŝtrzeniu. *BielSpr* 49v.

Wyrażenie: »w polu na przestrzeniu«: BielSpr 49v *cf W porównaniu.* ~

[»po przestrzeniu«: íám kieruy okrętá [...]/ Drudzy niech po przestrzénieniu pływáią [*altum alii teneant* V164] zá námi. *VergKoch* 123.]

Synonimy: miejsce, plac, pole, przestronia, przestronność, przestroń, przestwor.

Cf [NIEPRZESTRZENIE], PRZESTRZEŃ, PRZESTRZEŃSTWO